

Szabó Ferenc SJ advent első vasárnapjára írt elmélkedését a Vatikáni Rádió ismertette.

Advent első vasárnapjával megkezdődik a B liturgikus év, amelynek során általában, kevés kivétellel Márktól vesszük a vasárnapi evangéliumi részleteket. Egyszerűbb, konkrétabb, mint a másik két szinoptikus, Máté és Lukács. Szakemberek szerint ez az elsőnek megírt evangélium, még Krisztus után 70, Jeruzsálem pusztulása előtt született. Szerzője – úgy tűnik – felhasználta a szemtanú, Péter apostol elbeszéléseit. Márk elhagyja a gyermekség történetét, és mindjárt Jézus nyilvános működésével kezdi evangéliumát. Fő célja az, hogy megmutassa: a Názáreti Jézus Isten küldöttje, fokozatosan nyilatkoztatja ki messiási titkát, hogy ő, keresztre feszített próféta, az Isten Fia.

Az Úr hármassal eljövetele

Az Újszövetség és a keresztény hagyomány az Úr Jézus hármassal eljöveteléről beszél. Isten Fia az ószövetségi próféták által megígért Messiás, aki eljött kétezer évvel ezelőtt. Az Ige megtestesült a Szentlélek erejéből Názáretben, Mária méhében; megszületett Betlehemben. Erre emlékeznek a hívők karácsonykor, és adventben erre készülünk fel lélekben. Az Úr majd eljön újra a világ végi ítéletkor. Erre utal a vasárnapi szentlecke (1Kor 3,8) és a Márktól vett evangéliumi szakasz (Mk 13,33–37): „Vigyázzatok, virrasztatok, mert nem tudjátok, mikor jön el az idő (...) mikor érkezik meg a ház ura.” Az Úr harmadik eljövetele pedig itt és most történik: a feltámadt Úr kopogtat lelkünk ajtaján, bebocsátást kér. Mert, ahogy a János evangélium bevezetőjében olvassuk, a megtestesült Ige csak azok számára adja meg az istengyermezség kegyelmét, akik hittel befogadják őt. Aki nem hisz Benne, a világ Világosságában, az sötétségben marad.

Jézus misztikus eljövetele

Jézus betlehemi születésének emlékünnepére, karácsonyra készülve ne csupán a szeretetet kifejező, dicséretes ajándékozássra és főleg ne kizárólag az ünnepi előkészület járulékos részleteire gondoljunk, hanem igyekezzünk lelkileg felkészülni – imával, lelkigyakorlattal – Urunk születésének emlékünnepére. Most röviden elmélkedjünk a harmadik eljövetelről, amelyet misztikusnak nevezhetünk. Misztikus, kegyelmi valóságról van szó: a megtestesült Ige ugyanis hatalmat adott azoknak, akik hittel befogadják, hogy Isten gyermekei, „fogadott fiai” legyenek a Fiúban. Az ókeresztény metafora szerint, az egyházatyák tanítása alapján Isten megszületik a hívő ember szívében/lelkében. A középkorban a misztikusok ezt hangoztatják: Krisztusnak itt és most kell megszületnie. Később Angelus Silesius költő a Kerubi vándor-ban (I, 61) erről így énekelt: „Meg kell születnie benned Istennek./ Szülessen meg Krisztus ezerszer Betlehemben,/ Ha benned nem születik, maradsz elveszetten.”

Virrasztó várakozás

Márk evangéliuma az utolsó Úrjövét várásáról szól: virrasztva kell készülnünk, mert nem tudjuk sem a napot, sem az órát. Igazában mindannyiunk számára megkezdődik az ítélet a bizonytalanul biztos halál órájában. Ha nem is rettegéssel, de üdvös istenfélelemmel kell készülnünk rá. Az első keresztények körében elterjedt a hiedelem Krisztus közeli eljöveteléről. Az evangélisták és az apostolok arra figyelmeztetik a hívőket, hogy ne ölbe tett kezekkel várják a véget, hanem virrasszanak, imádkozzanak, és a szeretet cselekedeteivel készüljenek az utolsó ítéletre, amikor az igazságos és irgalmas Bíró a szerint ítél meg bennünket, hogy mit tettünk legkisebb testvéreinkkel, a betegekkel, rabokkal, éhezőkkel, gyászolókkal. A Bíró a jobbán állóknak ezt mondja: „Jöjjetek, Atyám áldottai...!”, a balján állóknak pedig: „Távozzatok tőlem, átkozottak!...” Az evangéliumi figyelmeztetést meg kell szívlelnünk. Mert remélhetünk ugyan abban, hogy kisebb-nagyobb tisztulás után minden embertestvérünk eljuthat az üdvösségre, de magunk számára mindig lehetőség a kárhozat, ha végsőként, megátalkodottan kitartunk Isten szeretetének visszautasításában.

Most van a kegyelmi idő, itt és most készítjük elő örök sorsunkat a cselekvő hit, a felebaráti szeretet cselekedeteivel. Ez nem magas misztika! Családunkban, munkahelyünkön, környezetünkben mindenfelé vannak beteg, testileg-lelkileg szenvedő, vigasztalásra és segítségre váró emberek. A legjobb felkészülés karácsonyra, Jézus mostani, misztikus és az utolsó ítéletkor végső eljövetelére: az irgalmasság testi-lelki cselekedeteinek gyakorlása. Ne feledjük: odaát egyedül a szeretet marad meg!

forrás: Vatikáni Rádió/Magyar Kurír